

11th International Conference on Language, Literature, Culture and History Studies

اخلاق و تاثیر کلام اخلاقی مصلح الدین سعدی شیرازی

سعدالله رحیمی، دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، کرمان

کبری رحیمی، دانشجوی دکتری مطالعات زنان، علوم و تحقیقات تهران

چکیده

مصلح الدین سعدی شیرازی، در سال ۶۰۶ ه. ق. در شیراز زاده شده، و در جوانی به بغداد رفته و در نظامیه بغداد علوم رایج زمان خود را فرا گرفته است. سعدی پس از بازگشت به شیراز دو اثر معروف با نام های بوستان در حوزه ادبیات مثنوی و گلستان را در نثر مسجع، که دارای نکته های اخلاقی، اجتماعی و فرهنگی پر بار هستند، نوشته است. علاوه بر این، او آثاری در سایر قالب های ادبی نظیر قصیده، قطعه، ترجیع بند و تک بیت به زبان فارسی و عربی نیز، دارد. سعدی مصلحی اجتماعی و آموزگاری اخلاقی است که با پند و اندرز کوشش می کند در مقابل ظلم و نابرابری بایستد یا دست کم تا حدی از ناروایی های آن را بکاهد. البته، او تقدیرگراست و حتی، افتادن برگی از درخت را ناشی از اراده خداوند می داند؛ پس در اندیشه و تفکری که بر اثر سیر و سیاحت و تجربه کسب کرده است، بر این باور است که خوبی و بدی در ذات انسان ها سرشته شده و قابل تغییر نیست. سعدی ضمن پند و اندرز حاکمان و بزرگان، از مهر و مهرورزی، عدالت و برابری، احسان و نیکوکاری و عشق به هم نوع با بردباری کامل، سخن فراوان دارد، که زمینه ساز تربیت خلق و خوی و منش و رفتار فرد در اجتماع می شوند و بر این منوال الگویی می شوند که جامعه را اصلاح و انسان را از زندگی راضی می گردانند. مطالب با روش توصیفی تحلیلی و برگ برداری از کتاب ها و مقاله ها گردآوری شده است. سعدی در ۲۷ ذیحجه سال ۶۹۰ ه. ق. در شیراز درگذشته است.

کلید واژه: سعدی شیرازی، اخلاق، تربیت، مصلح اجتماعی